

Policratici Contenta

Johannes <von Salisbury, Bischof>

Parrhisius, 1513

C. xvii. Nobis a n[o]stratibus e[ss]e exe[m]plar v[ir]tutum/ & quas viuitates
in ytalia co[n]diderit bre[n]ni[us]/ s[ecundu]m a[n]tiquas hystorias.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70332)

Cisalpinorū incolis animi ferarū corpora plus q̄ humana erāt: sed experimēto deprehēsum est: quia sicut virt⁹ eorū primo impetu maior est q̄ virorū: ita sequēs minor est q̄ feminarū. Alpina enī corpora humēte celo educata habent aliquid simile niuib⁹ suis. Cū mox incaluerint pugna: statim in sudorem eunt & leui motu quasi sole laxantur. Alibi quoq; Alpinarū gentium feritas facile vel per mulieres ostēditur: que deficiētib⁹ telis infantēs suos afflictos humi in ora militum aduersa miserūt. Si essent plane qui impugnarent nivicollinos nostros p̄caldubio vincerētur. Sed vt ait amētius. Nō est qui faciat faciēda: que fere p̄fici vltronea natura cōpellit. Armata puincia inermis/imbellig⁹ barbaries aggredit⁹ depopulat & vastat: et qui domui sue esurit milite nostro cedente de nō satiatur: & in nostro facit luxurie diem festū. Nūquid enī nō cedit miles qui nō repellit hostem irruentē & imminētē? Si vero nec amor patrie: nec rerū damna: nec salutis iminētis ab hoste dispendiū: vel pudoris stigmulus virtutē militie nostre excitare debuerat: cui iā inermis et insolens vualēsis insultat. Prouerbialiter dici solet quia misera terra est: quā agaso vel mulio depopulat. Qz si nulla exhortatione virili nostri possunt milites ad virilia incitari: vel matres & vxores cedentiū eos vrgeant ad virtutē. Nam aliqd tale in priscis hystoriis inuenitur. Cū enī irruentib⁹ medis acies persarū pulsata in fugā ageretur/ & omnino deficiens: nec victorem respicere auderet/ matres & vxores eorum passim obuiam fugientibus occurrunt: & mulierū densata acie orant vt in plūz reuertantur. Nolētibus/ sublata veste/ obscena corpis ostendūt: rogantes viui in vteros matrū vel vxorū velit refugere. Hac repressi castigatione in preliū redeunt: & facta impressione/ quos fugiebant fugere cōpulerūt. Vtinā sic faciant vxores & matres nostrorū marchionū: dum quacūq; occasione patriam seruent incolumē/ & labē pudoris ammoueant.

De persis cōtra medos.

CNobis a nostratibus exempla esse virtutum & quas ciuitates in italia pdiderit breanni⁹ scdm antiq̄s hystorias. Ca. XVII.

Erūm quod a nostris nunc querimus iā pridem deperit: & eousq; maiorū nostrorū vt⁹ manauit ad alios/ vt plenitudo diuitis vene a fonte videat in riuulos defecisse enim neq; a romanis/ & grecis tm̄ nobis sūt exempla virtutis/ nam & domesticis habundamus. Tradunt hystorie brēnū ducē senonū: qui exercitū romanorū apud flumē albā cōfecit: ipsāq; urbē romā irrupit: cepit/ & cesis patrib⁹ & sub

Britānia ma-
gna est insula
anglic.

De hystoria
apollinis

Brēni mors.

Mar. et Luc.
viij.

acta italia/inuasit greciā: vastans oīa/ vniuersisq; terribilis vsq;
ad delphici apollinis tēplū: qđ sitū est in monte pernafo pcessit:
ipsiusq; apollinis appetens spolia sarriliter iocat? ait. Locuple
tes deos largiri hominibus oportere. Hūc inq; tradunt de maio
ri britānia que ab aduētū saxonū in insulā appellat? angliā oriū
dum. Apud trogū pompeium in vicesimo reperitur/ qđ senones
galli cōmitones brēni cū in italiā venissent: tuscos a suis sedi
bus expulerūt. in ea condiderūt vrbes egregias. mediolanū/ cur
mas/ brixiam/ veronā/ vergamū/ tridētum atq; vicentiā. Nā qđ
vrbe senensiu senibus suis/ & valitudinariis armētariisq; cōstru
xerint/ nō modo fides hystorie/ sed celebris traditio est/ ex eo qđ
dem validior/ qđ senēses & liniamētis mēbrorū & venustate faci
e/ & coloris grā/ moribus quoq; ipsis ad gallos & britones a
quibus originē contraxerunt videtur accedere. Licet eos vetu
stas tēporis/ orbis plaga/ situs regionis: conuictus finitimorū
qbus sanguine & moribus diu pmixti sūt ex magna pte muta
uerit. Nondū tamē colorē gallicū candorē scilicet: hec oīa ad vi
cinorū similitudinē extermiāsse sufficiunt. Greci nāq; lac galac
dicūt. Vñ & galaxias lacte? appellat? & galli quasi colore lactei
& galathe qui quandoq; dicti sūt gallogreci: in finib? grecie qđ
galloꝝ militia occupauit. Māsit autē exercit? ille/ brēno duce/
triūphator & sēper inuict?: donec insurgere aus? est in deos: ipm
apollinis delphicū iuadēs templū. Vbi cū incole dei opē suppli
citer implorarēt: iuuenē supra modū humanū insignis pulchri
tudinis in delubri culmine conspexerunt. Auditus est etiā stri
dor arcus & strepitus armorū. Subito etiā terremotu pars mō
tis abrupta gallorū strauit exercitū. Insecuta deide tēpestatas est
qđ grandine & frigore saucios absūpsit. Dux ipse brēnus cum do
lorē vulnerū ferre nō posset: pugione vitā finiuit. Nec moueat
quēq; (vt dictū est) in tēplo visus esse apollinē/ ad ducis iuncti au
daciā coercendā: delēdūq; exercitū qui pmittēte deo/ exigētib?
culpīs hominū: multas deleuerat natiōes. cū certū sit aerias po
testates plurimū neq; sue exercere in illos qui sane fidei exp
tes sunt: & xē religiois ignari. Eis nāq; grā subtrahit: daturq;
malignis spiritib? licētia nocēdi: cū nisi dño pmittēte oīno noce
re non possint: nec si velit. Et sicut euāgelico doce? testimonio
nō ipetrata licētia nō audeāt aut queāt irruere ī gregē porcorū.
¶ Exempla recētium hystoriarum: & quomodo rex henricus
secundus tempestatem & procellas regis stephani serenauerit
& pacauerit insulam. Capm. XVIII.